

מ"ת 69731/05/19 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו עסב, אבראהים אבו עסב

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 69731-05-19 ישראל נ' אבו עסב(עציר) ואח'

לפני המבקשת
כבוד השופטת חנה מרים לומפ
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
על ידי ב"כ עו"ד ענת ארוסי-כהן

נגד המשיבים
1. מוחמד אבו עסב (עציר)
באמצעות ב"כ עו"ד שחר חצרוני
2. אבראהים אבו עסב (עציר)
באמצעות ב"כ עו"ד תמיר סנאנס, עו"ד בסן סעדי

החלטה

1. לפניי בקשה לעצור את המשיבים עד לתום ההליכים.

2. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של הריגה, עבירות בנשק וסחיטה באיומים, לפי סעיפים 144, 298 (ב) ו-428, כולן בצירוף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

3. מעובדות כתב האישום עולה כדלקמן:

א. הנאשמים הם אחים.

ב. ביום 24/04/19, התרחשו שני עימותים אלימים בין הנאשמים ובני משפחתם לבין נוספים

במחנה הפליטים בשועפט (להלן: "**מ.פ. שועפט**"). האחד, בשעות הצהריים של אותו היום והשני, בלילה שבין יום 24/04/19 ליום 25/04/19, אשר כלל גם שימוש בכלי נשק (להלן: "**העימותים**"). העימותים התרחשו, בין היתר, ברחבה אשר מחוץ לבניין בו התגורר אחמד חמארמרה (להלן: "**המנוח**" או "**אחמד**") במ.פ. שועפט.

ג. המנוח, היה בעל שליטה במצלמות אבטחה ומכשיר DVR אשר הנאשמים חשדו שאלו תיעדו

את הרחבה, במהלך העימותים.

ד. ביום 25/04/19, ובעקבות החשד האמור, גמלה בליבם של הנאשמים ושל אחרים אשר זהותם

אינה ידועה למאשימה, לקבל לחזקתם מהמנוח את מכשיר ה-DVR אשר להבנתם יכול לחשוף את פרטי העימותים.

ה. לצורך כך, התחמשו הנאשמים ואדם שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "השלושה") באקדחים אותם נשאו על גופם במקום גלוי ויצאו אל הרחוב באזור סופרמרקט אל סובח (להלן: "הסופרמרקט") אשר במ.פ. שועפט.

ו. על דעת השלושה, התקשר נאשם 1 אל המנוח בשעה 19:06 וביקש ממנו לרדת אל הרחוב, וזאת מתוך כוונה ליצור איום מוחשי כלפי המנוח שיגרום לו להעביר לידי הנאשמים את ה-DVR.

ז. בשעה 19:11 לערך, ובעקבות שיחת הטלפון, פגש המנוח את השלושה בראש הרחוב ליד הסופרמרקט ולחץ את ידיהם בעוד הם נושאים אקדחיהם במקום גלוי. בין הנאשמים למנוח התנהל שיח במסגרתו איימו על המנוח ודרשו ממנו שיעביר לחזקתם את מכשיר ה-DVR. לאחר מספר רגעים החל המנוח צועד בחזרה לעבר ביתו. בשעה 19:12:11, התקרבו השלושה אל המנוח והחלו יורים לעברו כ-6 יריות מטווח מטרים בודדים, עד שהתמוטט על הריצפה. השלושה התרחקו מהמקום לכיוון הסופרמרקט.

ח. כעבור כשעה, וכתוצאה מפצעי הירי שירו לעברו השלושה אשר גרם לאיבוד דם רב, מת המנוח.

ט. במעשיהם המתוארים לעיל, איימו הנאשמים בהתנהגות בפגיעה שלא כדין בגופו של המנוח או בגוף אדם אחר והטילו אימה על המנוח בדרך אחרת, הכל כדי להניעו לעשות מעשה או להימנע ממעשה שהוא רשאי לעשותו, וכן גרמו במעשיהם האסורים למותו של המנוח, נשאו והובילו נשק בלא רשות על פי דין לנשיאתו או להובלתו, והכל בצוותא חדא.

4. המבקשת טוענת, כי בידיה ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיבים, וזאת בהתבסס על דברי המנוח בעת שהיה

שכיב מרע, עדות של עד ראייה המכונה א', וסרטונים המתעדים באופן חלקי את האירוע. אשר לעילת המעצר, מדובר במי שצברו לחובתם הרשעות קודמות בתחום האלימות, הסמים והרכוש, ומרצים כעת עונש מאסר בעבירת אלימות ונטילת נכסים לשם סחיטה, כאשר האירוע היה כלפי מי שנחשד על ידי המשיבים כמי שמסר לשותפיו לתיק האחר, להפיל את משיב 1. שני המשיבים ריצו עונשי מאסר בעבר, וכנגד משיב 2 תלויים ועומדים 18 חודשי מאסר על תנאי.

5. ב"כ המשיבים טוענים, כי אין ראיות לכאורה לביצוע העבירות, לא ניתן לסמוך על עדות שכיב מרע, שכן אין מדובר בדבריו שלו, אלא בעדות שמיעה של קרובת משפחה שמסרה מספר גרסאות בעניין, וזהותו של מי שלכאורה ביצע את העבירה לדברי המנוח, היא כללית מדי. אשר לעדות העד א', עדותו נמסרה להם באופן סלקטיבי, שכן היא חוסה תחת תעודת חיסיון. ישנו מזכר בעניינו (קעט), ממנו עולה כי העד מסר ביום 11.6.19 שלא ראה מי ירה במנוח. אשר לסרטונים, לא ניתן לומר שהם מחזקים את עדותו של העד א', אלא להיפך. אל מול אלה, עומדת עדותם של עדים רבים המוסרים שהתוקף היה רעול פנים, אשר תקף לבדו. בנוסף, טוענים הם למחדלי חקירה רבים, ולכך שמסדר הזיהוי שנעשה לעד א' לא היה תקין. על כן הם סבורים שאין ראיות לכאורה לביצוע העבירות. משכך, יש להורות על שחרור המשיבים ללא תנאים. לחילופין, אם בית המשפט ימצא שישן ראיות לכאורה, הם סבורים שלאור הכרסום בראיות, ניתן לשקול חלופה ויש בידם להציע חלופה מרוחקת מירושלים, באבו-גוש.

דין והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

6. על פי סעיף 21(א) וסעיף 21(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים תשנ"ו - 1996) (להלן - **חוק המעצרים**, בטרם יורה בית משפט על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, יש לבחון האם קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום, האם קמה עילת מעצר, והאם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שתפגע בנאשם בצורה פחותה, היינו על בית המשפט לבחון חלופת מעצר.

7. כלל ידוע הוא, כי בשלב זה של ההחלטה למעצר עד תום ההליכים, בית המשפט אינו נדרש להכריע בשאלת משקלן של הראיות או מהימנותן. בחינתו את חומר הראיות מוגבלת לבחינת קיומו של פוטנציאל ראייתי להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו לאחר עיבודן במשפט (בש"פ 2201/15 **זניד נ' מדינת ישראל** (5.5.2015) בש"פ 352/11 **ארז איאסי ברי נ' מדינת ישראל** (25.1.2011)). מקומה של בחינת המהימנות הוא בהליך העיקרי ולא בהליך הביניים של המעצר. נקבע כי על בית המשפט לבדוק את התמונה הראייתית כמכלול ולא באופן טכני. (ר' בנדון את בש"פ 8087/95, זאדה נ' מ"י, פ"ד נ(2) 133; וכן, לדוגמה, בש"פ 6458/08, **פלוני נ' מ"י**, (31/7/08); בש"פ 10349/09, **מ"י נ' פלוני**, (4.1.10)).

ראיות לכאורה

8. המשיבים אינם חולקים על עצם קרות האירוע ותיאורו בכתב האישום ועל בקשתם מהמנוח למסור להם את מכשיר ה-DVR. אולם, הם טוענים כי קיים כרסום משמעותי בראיות וחולשתן ניכרת כאשר המחלוקת מתמקדת בזהותם של המשיבים כמי שירו במנוח מהלך האירוע.

9. לאחר שעיינתי בתיק החקירה, אני סבורה כי ישנן ראיות לכאורה כפי שיפורט להלן:

א. מהודעת אמג'ד אבו חניין מיום 26.4.19 בשעה 01:59 (מסמך 11), המשמש כמפקד מעבר במחסום שועפט, עולה שכאשר רימה הגיעה למחסום היא צעקה "מוחמד אבו עסב הוא שירה בו הוא הרג אותו" (עמ' 1, ש' 14).

ב. מהודעת רימא סלים, גיסתו של המנוח, מיום 26.4.19 בשעה 03:57 (מסמך 12) עולה, כי ביום האירוע, עת שהגיעה לבית הוריה, שמעה יריות, רצה לכיוון החלון וראתה את אחמד שוכב על הרצפה. היא ירדה אל החצר, אחמד אמר לה שתזמין לו אמבולנס. מכשיר הטלפון הנייד שלה לא היה ברשותה, ולכן היא רצה חזרה לביתה על מנת להביאו. כאשר חזרה לחצר ראתה את בעלה מעלה את אחמד לרכב שלהם והם נסעו, היא נסעה אחריהם ברכבה ובמחסום זיהתה כי רכבם נעצר. היא ירדה מרכבה על מנת לזרז את העברתו של אחמד לבית החולים ובמחסום נאמר לה שהם מחכים לאמבולנס שייקח את אחמד לבית החולים. בשלב זה היא ניגשה לרכב בו שהה אחמד ושאלה אותו "מי רצה לרצוח אותך?" והוא השיב "מחמד". לדבריה הוא היה במצב קשה וכאוב ובקושי הצליח להוציא מילה מפיו. היא לחצה עליו שיגיד לה מי זה מחמד, אבל הוא לא יכול היה להוציא מילה מהפה. בשלב זה הגיע האמבולנס והרחיקו אותם מהמקום (עמ' 1-2, ש' 1-22). כאשר נשאלה מה יש לה לומר על כך שהשוטר שהיה לידם במחסום שמע אותה אומרת ש"מוחמד אבו עסב הוא זה שניסה לרצוח אותו והוא ירה בו", היא השיבה: "אני אומרת לך שאחמד אמר לי שמי שנסה לרצוח אותו זה מחמד, ולא אמר לי שם משפחה, אבל יכול להיות שהוא שמע אבו עסב כי אני אמרתי שהם גרים אצל אבו עסב" (עמ' 2, ש' 23-26). בהמשך אמרה: "אני שאלתי אותו מי ניסה לרצוח אותו הוא אמר לי מחמד והוא היה מאוד כאוב ואמר לי שהוא עייף ולא אמר לי מה שם המשפחה" (עמ' 3, ש' 47-48). לאחר מכן נשאלה: "מה יש לך לומר שמורד מוסר בעדות שלו ששמע אותך אומרת שמחמד אבו עסב התקשר אליו וביקש ממנו לנתק את המצלמות?" והיא השיבה "אני לא אמרתי כך מוראד משקר" (עמ' 3, ש' 49-51).

ג. מהודעת רימא סלים, מיום 29.4.19 בשעה 10:59 (מסמך 16) עולה, כי היא לא יודעת את מקור הירי ולא ראתה מישהו חשוד (עמ' 1, ש' 8-9). עוד צוין, כי "העדה אמרה כי היא נגשה לאחמד הקורבן וראתה אותו מדמם וכי התחילה לצעוק מוחמד אבו עסב" (עמ' 1, ש' 13). לאחר מכן "שאלתי את החשודה מה אמר לה הקורבן היא אמרה שהוא אמר לה השם "מוחמד" ואז שהתחילה לצעוק תאאר השתיק אותה כי לאישה אסור שיצא הקול" (עמ' 2, ש' 16-17) ובהמשך "לטענת העדה היא שאלה את אחמד מי רצח אותך הוא אמר לה כשהוא גוסס ובקושי נושם השם מוחמד בלבד והיא אז התחילה לצעוק מוחמד אבו עסב וניגש אליה בבעלה תאאר והשתיק אותה" (עמ' 2, ש' 23-25) ובהמשך "ששאלתי את העדה למה דווקא צעקה מוחמד אבו עסב הרי אחמד אמר לה השם מוחמד לבד היא אמרה שצעקה כך על מנת שיבדקו המצלמות

אצל מוחמד אבו עסב מול הבית שלהם שיש לו מצלמות (עמ' 2, ש' 26-27). לשאלה מה אחמד אמר לה כאשר שאלה אותו מי רצח אותו היא השיבה "שתק כי לא יכל לדבר ואז אמר בקושי מוחמד" (עמ' 2, ש' 34-35). לדבריה, היא החלה לצעוק "מוחמד אבו עסב" לאחר שאחמד אמר לה את השם מוחמד לאחר ששאלה אותו מי רצח אותו על מנת לרדת ולבדוק אצלו את המצלמות (עמ' 3, ש' 48-49).

ד. מהודעת א' מיום 1.5.19 בשעה 14:28 (מסמך 32) עולה כי ביום האירוע הוא שהה בשכונה בה התגורר אחמד, ירד בירידה ובתחילת הירידה ליד סופרמרקט אל-סבח ראה 4-5 בחורים ממשפחת אבו עסב, המשיך בירידה וראה את אחמד עולה לכיוונו. אחמד חלף על פניו ועלה לכיוון הבחורים של משפחת אבו עסב, הוא הסתובב וראה את אחמד לוחץ ידיים לבחורים של משפחת אבו עסב, הוא המשיך לבניין בו גר אחמד (ש' 1-11), שמע קול 5 יריות עת שעלה במדרגות לבניין בו גר אחמד. הוא היה כבר בקומה השלישית בבניין והסתכל דרך החלון שבגרם המדרגות, שם ראה את אחמד מדמם מהרגליים וצועק "עמאד, עמאד, תעזרו לי" וראה שלושה או ארבעה בחורים של משפחת אבו עסב, מי שראה קודם לכן ואחד מהם היה עם אקדח ביד ושם אותו במותן (ש' 7-14). הוא תיאר את הבחורים ממשפחת אבו עסב וראה שלשלושה מהם היו אקדחים על המותן או מאחורי הגב במכנסיים (ש' 33-40). אחד שמן וכמעט קירח ויש לו זיפים, גובהו בין 1.60-1.75. השני רזה, יש לו שיער בראש למעלה ובצדדים יש לו שיער מאוד קצר, גובהו 1.75-1.80 ויש לו זקן לא ארוך. השלישי רזה, גובהו 1.60-1.75, דומה בשיער לבחור השני ויש לו זקן לא ארוך, הרביעי רזה, גובהו 1.75-1.80 ויש לו זקן לא ארוך ושיער כמו לשני. הוא תיאר כי הבחור השמן עם האקדח ביד היה בירידה, ליד סוף הגדר שמצד ימין לירידה (ש' 57-58).

ה. מהודעת א' מיום 1.5.19 בשעה 18:21 (מסמך 34) עולה, כי זיהה במסדר זיהוי תמונות (נד') את מספר 5 (משיב 1) כאותו בחור שמן שראה שלחץ יד לאחמד והיה לו אקדח במכנסיים במותן, ופעם שניה ראה אותו למטה כאשר נורה אחמד והיה לו אקדח ביד ושם אותו לאחר מכן במכנסיים במותן (ש' 1-11). בנוסף מסר, כי זיהה את מס' 1 (משיב 2), כבחור אותו ראה בתחילה עת לחץ יד לאחמד והיה לו אקדח במכנסיים מאחור (נה'). בנוסף ראה אותו בפעם שנייה למטה ליד הבחור שהיה עם האקדח והבחור השלישי שהיה איתם (ש' 14-16).

ו. מהודעת א' מיום 12.5.19 בשעה 17:00 (מסמך 47) עולה, כי תחילה הוא ראה ארבעה אנשים ולאחר הירי שלושה אנשים, כאשר אחד היה עם אקדח שלוף, לאחד היה אקדח בצד ולשלישי הוא לא ראה אם יש כלי נשק מסוים (ש' 1-11). לדבריו, האדם שהיה עם אקדח שלוף כיוון אותו לכיוון אחמד ולאחר מכן החזיר אותו לצד (ש' 12-15). האדם השמן היה עם האקדח השלוף (ש' 18-19).

ז. דיסק הסרטונים שהוגש אשר מתעד את האירוע בו נראה כי ב- 19:11:14 א' נכנס משמאל, ב- 19:12:11 נכנס אחמד מהפינה העליונה והולך לכיוון הבניין כאשר בפתאומיות מסתובב אחורה, בקרבתו דמות נוספת אשר אוחזת אקדח ומבצעת מספר תזוזות לעבר אחמד וב- 19:12:16 אחמד נפל על הרצפה. כאשר נפל ניתן לראות בסמוך לו כתמים, שהמבקשת טוענת שהם כפות הרגלים של משיב 2 בעוד שב"כ המשיבים טוענים כי הם כף ידו של המשיב שנפל. מצפיה בסרטים לא ניתן להכריע ביניהם, בשל איכות

הצילום.

ח. משיב 1 לא שמר על זכות השתיקה בהודעתו מיום 2.5.19 (מסמך 36), אולם בהודעותיו מיום 8.5.19 (מסמך 42) ומיום 23.5.19 (מסמך 57), שמר על זכות השתיקה, מה שעשוי לחזק את הראיות לכאורה הקיימות נגדו.

ט. משיב 2 שמר על זכות השתיקה בהודעותיו מיום 2.5.19 (מסמך 35), מיום 8.5.19 (מסמך 43), מיום 14.5.19 (מסמך 48) ואף מיום 23.5.19 (מסמך 58), מה שעשוי לחזק את הראיות לכאורה הקיימות נגדו.

י. מחומר הראיות עולה, כביכול, המניע בגינו התרחש האירוע: היה ויכוח בין משפחת רביע לבין משפחת אבו עסב והתרחשו עימותים אלימים בין שתי המשפחות במחנה הפליטים שועפט טרם הריגתו של המנוח. אחמד היה בעל שליטה במצלמות אבטחה ו-DVR אשר המשיבים חשדו שאלו תיעדו את הרחבה במהלך העימותים, על כן רצו לקבל לחזקתם את המכשיר (הודעת עבד סלאם אבו עסב מיום 20.5.19, ש' 24-29). אף משיב 2 מסר בהודעתו מיום 20.5.19 בשעה 17:05 (מסמך 54) כי היה לו סכסוך עם משפחת אבו רביע משום שירו לו על הבית יום קודם לרצח של אחמד בלילה מכיוון שהיה ריב ביניהם (ש' 1-35). הוא אישר, כי לאחמד יש מצלמה אחת והיה לו חשוב לקבל את מכשיר ה-DVR של אחמד על מנת לראות מי ירה לעברם (ש' 52-55). לדבריו, אחרי שדיברו אתו ורצו את ה-DVR הוא נורה, לפני כן אמר שיביא אותו (ש' 56-57). "דיברתי איתו ביקשתי ממנו את הדי וי אר, אמרתי לו שאתמול ירו עלי ואני רוצה לדעת מי ירה, אחמד אמר לי שהוא רוצה להביא לי את הדי וי אר, ירד בירידה לכיוון הבית שלו ואז הגיע אחד רעול פנים ירה בו והמשך" (ש' 77-79). אף משיב 1 סיפר על המניע לפיו לילה טרם אירוע הרצח של אחמד ירו בבית שלהם, גילה שיש מצלמות שיכולות לתעד את מי שרצח וביקש מאחמד האחראי עליהן את מכשיר ה-די וי אר והוא הסכים (הודעת משיב 1 מיום 2.5.19, ש' 44-53). אף גסאן סלים בהודעתו מיום 26.4 בשעה 07:15, ש' 30-31 (מסמך 10) מסר, כי יש סכסוך מתמשך בין המשפחות ויש יריות ביניהם. כמו כן, מהודעתו של מוראד סלים מיום 26.4.19 בשעה 03:20, עמ' 2 למעלה עולה, כי לאחמד יש מצלמה בבית על הרכב של רימה ומשיב 1 ביקש ממנו שיוציא את המצלמה מהשכונה, אולי כי הם רבו עם משפחת רביע וזה היה יום לפני שירו באחמד.

10. אני סבורה, כי שילוב של עדות רימה שמסרה את דברי אחמד בעת שהיה שכב מרע, עדות א' אשר נכת, לכאורה, באירוע, שתיקתם של המשיבים בעת החלק הארי של חקירותיהם, סרטונים המתעדים את האירוע באופן חלקי המלמדים, כי א' היה במקום והמניע לביצוע העבירה, די בהן כדי לבסס קיומן של ראיות לכאורה לביצוע העבירות.

11. עם זאת, מצאתי כי יש כרסום של ממש בעוצמת הראיות מהנימוקים שיפורטו להלן:

א. מהודעותיה של רימה עולה, כי אחמד אמר לה את השם "מוחמד" אולם לא אמר "מוחמד אבו עסב". זאת ועוד, מהעדויות בתיק עולה כי קיימים שלושה אנשים בשם מוחמד אבו עסב (ר' הודעת תאיר סלאימה מיום 26.4.19 בשעה 04:51, עמ' 3, ש' 59-61, הודעת סלים נזמי מיום 28.4.19, ש' 70-73). השם מוחמד הוא שם נפוץ ובמשפחה זו יש מספר אנשים בשם כזה ואחד בשם זהה, שגם סייע לפנות את המנוח. זיהוי מבצע

עבירה בשם אחמד הוא כללי בפרט שמדובר בשם נפוץ ביותר.

ב. במסגרת הודעתה הראשונה של רימה היא מסרה שאחמד אמר לה כי "מחמד" רצח אותו. לאחר מכן הבהירה שאחמד לא אמר לה את שם המשפחה של מחמד שניסה לרצוח אותו. לאחר מכן, במסגרת ההודעה השנייה מסרה, שניגשה לאחמד והחלה לצעוק "מוחמד אבו עסב", בניגוד לגרסה שמסרה בהודעה הראשונה. כאשר נשאלה מדוע היא צעקה "מוחמד אבו עסב" היא תרצה זאת, בכך שאמרה זאת על מנת שיבדקו המצלמות אצל מוחמד אבו עסב מול ביתם. מכאן, שמעבר לכך שהשם שמסרה מפי המנוח הוא כללי, גרסתה בעניין הדברים שמסר לה המנוח והדברים שהיא מסרה לשוטרים במקום, היא רוויות סתירות ומתפתחת.

ג. זאת ועוד, גרסאות שונות של עדים נוספים סותרים את גרסתה של רימה לגבי זהות הפוגע ומכאן עדות "שכיב מרע" מתערערת כפי שיפורט בהמשך.

ד. מהודעת תאיר סלאימה מיום 26.4.19 בשעה 04:51 (מסמך 13) עולה, כי הוא יחד עם מוראד ועדילה עמאד הרימו את אחמד ואחמד אמר לו "ירו בי אבו חמזה" (עמ' 1, ש' 6-7). כאשר נשאל "מוראד אומר שכשהוא הגיע לפצוע עמדה שם אשתך, והיא צעקה "מחמד אבו עסב" וזה היה כשאתה מרים את אחמד? האם גם אתה שמעת את זה". הוא השיב "אני שמעתי אותה צועקת והיא צעקה למה כל הזמן ירי אחד על השני את זה שמעתי, יכול להיות שהיא צעקה על אבו עסב את השמות לא שמעתי" (עמ' 2, ש' 21-24). לדבריו, כאשר הוא הרים את אחמד, אחמד לא הצליח להגיד לו מי ירה בו (עמ' 2, ש' 36) הוא מסר כי אחמד איבד הכרתו עוד במחסום טרם הגעת האמבולנס "הוא נהיה צהוב ואיבד את ההכרה והשתתק" (עמ' 2, ש' 44-45).

ה. מהודעת תאיר סלאימה מיום 28.4.19 בשעה 09:41 (מסמך 14) עולה, כי הוא ביחד עם מוראד ביום האירוע הכניסו את אחמד לרכבו והגיעו למחסום, הזמינו לו אמבולנס. כאשר נשאל מה אמר לו אחמד כל הזמן שהיה אתו ברכב הוא השיב: "ירו בי אבו חמזה" (עמ' 2, ש' 39-43) וכאשר נשאל אם אחמד לא אמר לו מי ירה בו הוא השיב: "לא, נשבע לך שאני מפחד מאף אחד" (עמ' 2, ש' 44-45). על מחמד יאסר אבו עסב הוא סיפר "לאחר שהלכתי הביתה סיפרו לי שמחמד יאסר אבו עסב עזר לנו לפנות את אחמד, אני לא ראיתי אותו אבל סיפרו לי אנשים וגם רימה לי סיפרה לי שהיה ועזר לי" (עמ' 3, ש' 49-51). בהמשך נשאל: "ואם רימה סיפרה לך שמחמד יאסר אבו עסב עזר לך, למה היא צעקה במחסום שאחמד אמר לה לאחר ששאלה אותו מי רוצה להרוג אותך שמחמד יאסר אבו עסב הוא זה שירה באחמד?" הוא השיב "לא אמרה דבר כזה" (עמ' 3, ש' 56-58). הוא תיאר, כי מי שירה באחמד הוא "בנאדם רזה ומחמד יאסר אבו עסב הגוף שלו רחב ולא רזה" (עמ' 3, ש' 73-74).

ו. מהודעת מראד סלים מיום 25.4.19 בשעה 21:54 (מסמך 4), גיסו של אחמד, עולה כי טרם שיצא מביתו נוכח שמיעת היריות, הוא הסתכל במרפסת וראה בחור צעיר רזה, רעול פנים ולבוש שחור רץ לכיוון המחנה. כאשר הלך לעבר הפצוע גילה, כי מדובר בגיסו ולכן הוא ביחד עם תאיר אלסלאימה הרימו אותו ולקחו אותו ברכבו של תאיר לכיוון המחסום והתקשרו לאמבולנס, באותה העת המנוח יכול היה לדבר (עמ' 1, ש' 1).

6-14). המרחק בין ביתו לבין המקום בו אחמד נפצע הוא 6 מ' (עמ' 1, ש' 21-22). הוא זיהה את החשוד עם אקדח ביד ימין (עמ' 1, ש' 23-24). לא זיהה עוד חשודים בזירה (עמ' 1, ש' 27-28). לדבריו החשוד רזה, 1.70, לא שם לב אם היו לו כפפות (עמ' 2, ש' 1-4).

ז. מהודעת מראד סלים מיום 26.4.19 בשעה 03:20 (מסמך 9) עולה, כי כאשר ראה את אחמד פצוע על הרצפה, תאיר הגיע עם רכבו והם העלו את אחמד לרכב יחד עם מוחמד יאסר אבו עסב, שכיניו זה אבו חרבי ושמו את אחמד בכיסא האחורי. הם הורידו את אחמד במחסום ולאחר כרבע שעה הגיע אמבולנס שלקח את אחמד לבית החולים (סוף עמ' 1, תחילת עמ' 2). הוא מסר כי במהלך הנסיעה, כאשר הגיע לאחמד, הוא לא אמר כלום, לא יכול היה לדבר ורק שאף אוויר. "שהייתי אני בבית שלי ואשתי צעקה יצאתי למרפסת ראיתי בן אדם רזה קופץ לכיוון המחנה למטה והיה לובש כולו שחור עם כיסוי בפנים... רזה, גבוה קצת בערך כמוני 1.70 לערך, חולצה ומכנס שחורים וכיסוי לפנים בצבע שחור לא זוכר איזה בדיוק" (עמ' 2, שורות מחוקות). מראד מסר, כי רימה סלים "שאלה את אחמד מי עשה לך את זה אבל אחמד לא יכל לדבר הוא בקושי נושם" (עמ' 2, שורות מחוקות). לדבריו, הוא שמע אותה אומרת לתאיר שאחמד ענה לה ואמר לה שזה "מחמד", אולם לא אמרה באיזה מחמד מדובר. לדבריו, כאשר ירד מביתו שמע את רימה צועקת "מחמד אבו עסב", טרם הגעתם למחסום (עמ' 2 למטה). הוא הסביר כי רימה תצעק שם זה בגלל שלאחמד יש מצלמה בבית על הרכב של רימה ומחמד אבו עסב ביקש ממנו שיוציא את המצלמה מהשכונה, אולי כי הם רבו עם משפחת רביע, וזה היה יום לפני שירו באחמד ולכן רימה אמרה כי מדובר במחמד אבו עסב, משום שדיבר איתו בטלפון (עמ' 2 למעלה):

ש: "אני אומר לך שרימה אומרת שאחמד במחסום אמר את השם של מי שירה בו".

ת: "אני אומר לך שאם מחמד אבו עסב היה עושה את זה והייתי יודע הייתי אומר כשאני ירדתי ראיתי את מחמד אבו עסב ואח שלו אברהים שהיו למעלה מסתכלים, מי שהיה עם האקדח אמרתי לך ברח למטה" (עמ' 3, שורות מחוקות). הוא מסר כי יש 2 מחמד אבו עסב, הראשון זה מחמד יאסר אבו עסב שעזר להרים את אחמד לרכב והשני הוא מחמד אבו עסב, אח של אברהים (עמ' 2 באמצע).

לדבריו, הוא שאל את אחמד בדרך מי ביצע ירה בו והוא רק השיב "איי איי" ולא היה יכול לדבר. הוא תיאר את מצבו של אחמד במחסום כך: "היה בקושי לוקח אויר לא היה יכול לדבר היה המצב שלו גרוע לא יכול היה לעשות כלום ולא לזוז" (עמ' 4 למעלה).

"אני גר 4 קומות מעל הרצח, ממולי שני בניינים אחד קצת משמאל שם גרים משפחת רשק ומחמד אבו עסב ואברהים, ועל הבניין הזה יש אנשים חדשים אני לא מכיר, הבניין שקצת מימין אלי מהמרפסת שלי גר אחמד שמת. בין שני הבניינים זה ריק ויש מקום שיורד למחנה מ.פ למטה גובה של יותר מ 2 מטר לשם הוא קפץ. בן אדם יכול לקפוץ לשם ולרוץ למ.פ" (עמ' 4 למטה).

ח. מהודעת אמג'ד אבו חניין מיום 26.4.19 בשעה 01:59 (מסמך 11), המשמש כמפקד מעבר במחסום שועפט, עולה שכאשר רימה הגיעה למחסום היא צעקה "מוחמד אבו עסב הוא שירה בו הוא הרג אותו" (עמ' 1, ש' 14). לדבריו אחמד אמר לו רק את המילים "תעזרו לי" וחזר על זה מספר פעמים (עמ' 2, ש' 26-27). לדבריו, תאיר היה עם אחמד כאשר רימה הגיעה והחלה לצרוח "הרגו אותו הרגו אותו מוחמד אבו עסב הרג אותו תגידו למשטרה שיקחו אותו מלמטה" (עמ' 2, ש' 34-35), מכאן שמדבריו עולה, לכאורה, כי רימה הגיעה למחסום ומיד צעקה, מבלי לשמוע את אחמד.

ט. מהודעת אמג'ד אבו חניין מיום 6.5.19 בשעה 15:02 (מסמך 40) עולה, כי לאחר שרימה ראתה את מצבו של אחמד לאחר שהגיעה למחסום היא צעקה "מוחמד אבו עסב זה שירה בו" (ש' 6-7). ובהמשך העיד כי מיד שראתה את אחמד היא החלה לצרוח "רק מוחמד אבו עסב הרג אותו, אין אף אחד אחר" (ש' 25-28). הוא שמע מגיסי אחמד כי מי שירה באחמד היה רעול פנים (ש' 39-41).

י. מהודעת גסאן מנדוה מיום 26.4.19 בשעה 07:15 עולה, כי מיד כאשר רימה ירדה מרכבה היא החלה לצעוק כי מוחמד אבו עסב ירה באחמד (ש' 9-17) גם מהודעתו מיום 30.4.19 עולה שכאשר היא ראתה את אחמד פצוע היא אמרה לו "תרגע הכל טוב" היא צעקה "מוחמד אבו עסב ירה בו" ואז תאיר השתיק אותה (ש' 33-38, ש' 49-55).

יא. מהודעת נזמי סלים מיום 28.4.19 (מסמך 15) עולה, כי הוא ראה את אחמד באמבולנס ושאל אותו מי ירה בו והוא לא השיב (ש' 10-11).

יב. זינה שאקר מסרה בהודעת מיום 29.4.19: "דודה שלי מרווה התחילה להגיד שהיא ראתה את מי שיר באחמד ושהוא לבש חולצה שחורה, מכנסיים שחורות, נעליים שחורות ומסיכה שחורה ושהוא היה רזה מאוד וגבוהה ושהוא ברח לכיוון למטה לשכונת שנקראת "חראת תחתה" של המחנה ושהוא קפץ מעל הגדר והמשיך למטה.. " היא אמרה שהוא לבש כפפות שחורות וכל הבגדים שלו היו שחורים ולא היה אפשר לראות מי ירה באחמד (ש' 31-33, ש' 37-38).

יג. היאם סלים בהודעתה מיום 29.4.19 (מסמך 19) מסרה, כי מרווה אחותה אמרה לה ששמעה יריה ביום הרצח והיא תיארה את האדם שירה כמי שקופץ מהקיר מתחת לבית של ההורים, נראה גבוה, רזה, רעול פנים לבוש שחורים (ש' 27-29).

יד. מרווה סלים מסרה בהודעתה מיום 29.4.19 (מסמך 20) תיאור של היורה, כאדם רעול פנים לבוש שחורים, חולצה שחורה, מכנסיים שחורים, נעליים שחורות, ואחז בנשק ביד השמאלית והיא ראתה אותו רץ (ש' 11-15).

טו. מהודעת משיב 1 מיום 5.5.19 עולה, כי בעת האירוע, לאחר ששמע את היריות וראה את אחמד שוכב

ומדמם מהרגליים, הוא ביחד עם אנשים נוספים הרימו את אחמד לרכב של תאיר סלאימה ולאחר מכן פינו את הכביש לתאיר ותאיר יצא ברכב עם אחמד למחסום (ש' 1-12). לשאלה אם שאל את אחמד מה קרה עת שראה אותו במצבו הוא השיב: "אני חושב שהוא לא דיבר, וקשה לקלוט את הדברים באותו רגע בגלל שמדובר באדם ירוי ויש שם דם" (ש' 27-30).

טז. משיב 2 בהודעתו מיום 20.5.19 (מסמך 54) מסר, כי לאחר שהוא יחד עם משיב 1 ביקשו מאחמד את הדי וי אר "הגיע אדם רעול פנים ירה בו ונמלט לכיוון אלג'בל" (ש' 62-64), כך שגרסתו עולה בקנה אחד עם גרסת עדי התביעה, כאמור.

יז. מטופס סיכום חקירת ילדים עולה, כי ילדה בשם מ' (מסמך קכח') הייתה עדה לרצח ומסרה, כי בעת האירוע הסתתרה מאחורי דלת הכניסה לבניין בו היא גרה. מ' תארה את שראתה: "ראיתי איש שהיה על הגדר (תיארה גדר לא רחוק מהבניין שלהם), בעת שראיתי אותו לא היה רעול פנים, אבל הוא הוציא רעלה מהכיס שלו והוציא שעון, שם רעלה על פניו, כאשר רק עיניו ופיו חשופים, ולבש את השעון, וניגש לדודי אחמד, ואיים עליו, אמר לו: אני לא רוצה שאתה תחיה, לא רוצה אותך פה מהגועל שלך, ואחמד ענה ואמר לו: תן לי לחיות, תן לי לקבל את חודש רמדאן עם אשתי, האיש אמר לו שבכח אני ארה בך, ואז חזר לכיוון הגדר וירה בו 4 יריות". היא תיארה את התוקף כך: "הוא גבוה, ורזה, ראיתי שיש לו קצת זקן". היא תיארה כי התוקף לא ירה ממש מקרוב וכן מסרה כי המקום בו עמדה לא היה מקום קרוב למנוח והשיבה כי הצליחה לשמוע את השיחה ביניהם משום שהקול היה גבוה. היא שללה כי היו אנשים אחרים במקום האירוע שראו את המתרחש. היא עומתה עם חומר החקירה ושעלו סתירות מהותיות בין חומר החקירה לעדותה ביחס למספר התוקפים (לטענתה היה רק תוקף אחד ומחומר החקירה עולים שניים, לטענתה התוקף היה רעול פנים ומחומר החקירה עולה ההיפך וכן לטענתה שלא נכחו אנשים נוספים באירוע ומחומר החקירה עולה, כי נכחו במקום עדים נוספים).

12. מכאן עולה, שישנן גרסאות שונות ביחס לעדים שונים בשאלת זהות היורה, כאשר חלק מהעדים העידו כי אחמד לא השיב מי ירה בו וכן נמסר בגרסאות העדים תיאור שונה מדבריו של א' על זהות היורים. נמסר, כי היה יורה אחד בלבד שמבנה הגוף שלו אינו מתאים למבנה הגוף של משיב 1. בנוסף, יש קושי בעדותה של רימה, שכן לא ברור כי יכלה לשמוע את המנוח אומר את שמו של מי שפגע בו, שכן ישנם עדים שהעידו כי אחמד השתתק, איבד הכרה, ולא יכול היה לדבר עוד בשלב בו היה ברכב במחסום, ומכל מקום היא מסרה שלל גרסאות בעניין זה.

13. בחינת עדותו של א' מעלה אף היא קשיים. א' תאר 4 אנשים (הודעה מיום 1.5.19 בשעה 14:28, ש' 33-37). תחילה אמר שרק לאחד מהם היה אקדח ביד ושם אותו במותן (הודעה מיום 1.5.19 בשעה 14:28, ש' 13-14), ולאחר מכן אמר שלשלושה מהם היה אקדח על המותן או מאחורי הגב במכנסיים (הודעה מיום 1.5.19, בשעה 14:28, ש' 40). קושי נוסף עולה, מכך שלא ידע לתאר את האקדח שאחז הבחור השמן (הודעה מיום 1.5.19 בשעה 14:28, ש' 69-70). בנוסף, לא ידע לתאר את הבגדים אותם לבשו הבחורים, והדגיש כי לא שם לב שמישהו מהם לבש שחור וכאשר נשאל מה הקשר לשחור הוא השיב: "כי שמעתי שבחורה בשכונה ראתה בחור לבוש שחור עם רעלת פנים שברח ואני לא בטוח שמישהו מהם לבש שחור..." (הודעה מיום 1.5.19 בשעה 14:28, ש' 95-101). עוד עולה מחומר הראיות, כי העד א' מסר בעדותו מיום 1.5.19 בתחילה כי היו בתחילת

הירידה ליד סופר-מרקט אל סבכ 4-5 בחורים ממשפחת אבו עסב (ש' 7-8), לאחר מכן שינה גרסתו ומסר שראה "שלושה או ארבעה בחורים של משפחת אבו עסב" (ש' 13). שאלה נוספת שעולה היא שבהודעותיו של א' במשטרה הוא לא אמר שהיה אתו אדם נוסף בעת האירוע, אולם בסרטון ובתמונות שהוגשו ניתן לראות שתי דמויות פוסעות ברחוב, זמן קצר לפני האירוע ומתקרבות לכניסה לבית.

14. מהודעת נידאל שאקר, מיום 25.4.19 בשעה 22:20 (מסמך 3) עולה, כי כאשר שמע 2 יריות וראה את אחמד שוכב על הרצפה וירד לו דם, הוא ירד למטה ומשך את אחמד לרכב. לדבריו, אחמד היה לבד ולא היו לידו אנשים, בניגוד לנטען על ידי ב"כ המבקשת. סתירה נוספת עולה מהודעת פלסטין אבו עואד מיום 30.4.19 (מסמך 23) לפיה, כאשר נשאלה אם היו אנשים ליד אחמד היא השיבה "לא" (ש' 26-27), וכן שלא ראתה מישהו אחר בקרבת אחמד (ש' 28-29), גרסה זו סותרת את גרסת א' לפיה היורה ועוד שניים היו לידו.

15. בנוסף, העלו ב"כ המשיבים טענות כבדות משקל אשר למסדרי הזיהוי שנערכו לא'. במסדר הזיהוי לא נכח עו"ד. בנוסף, השתמשו בתמונה לא עדכנית של משיב 2 למרות שהיו ליחידה החוקרת תמונות עדכניות, כך שא' מזהה אדם שלא דומה למשיב 2 כפי שנראה היום. שאלה נוספת בהקשר למסדר זיהוי היא, מדוע לא נעצר ולא נחקר אדם נוסף אותו זיהה א' במסדר זיהוי כמי שמעורב באירוע.

16. עוד קיים קושי בתיעוד מסדר הזיהוי, שנובע מזהותו החסויה של א', דבר שהוביל לכך שהתיעוד של מסדר הזיהוי מטושטש לרבות המסך, קולו של העד מעוות, ואין מזכר המתעד את מעשיו של א' בכל השעות בהם הוא נמצא בתחנה. אכן, נתונים אלו מהווים פגם אולם שאלות אלו מקומן להיבחן בהליך העיקרי. אולם אין בהן כדי לשלול את הראיות לכאורה הקיימות.

17. נראה, כי זהותו של העד א' חסויה, חלקים מהודעתו חסויים, לא נערך שחזור על ידו, כל אלה מעוררים קשיים בבחינת עדותו שאינה מלאה.

18. אכן, צודקים ב"כ המשיבים, כי ישנם קשיים העולים מעדויות העדים, עליהם מבססת המבקשת את הראיות לכאורה, ובנוסף להם ישנם קשיים נוספים הנובעים מאופן ביצוע החקירה, ובכך שאל מול עדותו של א' עומדים עדויותהם של עדים רבים אחרים. עם זאת, בית משפט לא נדרש בשלב זה לשאלות של מהימנות עדים ולסתירות העולות מהעדויות שנגבו, וכל שעליו לבחון הוא את הפוטנציאל ההוכחתי הקיים בראיות לכאורה.

19. מכאן, אני סבורה שקמה תשתית ראייתית לכאורית בנוגע למשיבים, אלא שיש בה כרסום משמעותי, לאור המארג הכולל וצל משמעותי מוטל על הראיות המרכזיות עליהם מבקשת המבקשת לבסס את הרשעת המשיבים.

עילת מעצר

20. מעשיהם, לכאורה, של המשיבים מקימים עילת מעצר סטטוטורית מכח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים, וכן

עילת מעצר בשל המסוכנות הנשקפת לכאורה מהמשיב לאור האלימות בה נקט לכאורה לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים. המסוכנות נגזרת ממעשיהם וממוכנותם הבסיסית לקחת חלק באירוע אלים שבמסגרתו נורו יריות לעבר אדם שגרמו למותו.

21. מסוכנות זו מתעצמת נוכח עברם הפלילי של המשיבים. למשיב 1 שמונה הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש, סמים, ושיבוש מהלכי משפט. הוא ריצה עונשי מאסר ממושכים. למשיב 2 ארבע הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש, ואף הוא ריצה עונש של מאסר ומעל ראשו תלוי ועומד מאסר על תנאי בר הפעלה בעבירת איומים למשך 18 חודשים.

22. בנוסף, במסגרת ת"פ 53061-06-16, נוספה למשיבים הרשעה נוספת. ביום 2.5.19 הורשע משיב 1 בעבירת תקיפה בנסיבות מחמירות בצוותא עם משיב 2 וביום 28.5.19 הורשע משיב 2 במסגרת הסדר טיעון בעבירת תקיפה בנסיבות מחמירות בצוותא עם משיב 1 ונטילת נכסים לשם סחיטה. על משיב 1 הוטלו 6 חודשי מאסר ויום ועל משיב 2 הוטלו 24 חודשי מאסר. מכאן שהמשיבים ביצעו את מעשיהם בשעה שהליך פלילי מתנהל כנגדם.

23. כידוע, על בית המשפט להתחשב ביחסי הכוחות במשולש שצלעותיו הם עוצמת עילת המעצר - עוצמת הראיות - טיבה של חלופת המעצר:

"...קיימת מקבילית כוחות בין עוצמתה של עילת המעצר לבין מידת נכונותו של בית המשפט לשקול חלופת מעצר...ודוק: יש להבחין בין עוצמתה של עילת המעצר במקבילית הכוחות לבין עוצמתן של הראיות לכאורה במקבילית הכוחות...וכאשר בעוצמת הראיות עסקינן, הרי ש"ככל שעוצמת הראיות קטנה יותר ובחינת חומר החקירה, אפילו בשלב הלכאורי, מעוררת ספקות וסתירות, כך תגדל הנכונות לשחרר לחלופת מעצר...אמור מעתה כי על בית המשפט להתחשב ביחסי הכוחות במשולש שצלעותיו הם עוצמת עילת המעצר - עוצמת הראיות - טיבה של חלופת המעצר" (בש"פ 6722/15 ניג'ם נ' מדינת ישראל (26.10.15) פסקה 10)

24. משנקבע כי ישנה חולשה ניכרת במארג הראיות לכאורה, הרי שתגדל הנכונות לשחרר את המשיבים לחלופת מעצר, אולם עוצמת הראיות אינה אלא אחת משלוש צלעות המשולש, כפי שנאמר בעניין **ניג'ם** הנ"ל, כי על בית המשפט לבחון את טיבה של חלופת המעצר בהתחשב בכך שקיימת מסוכנות גבוהה מאוד מהמשיבים. בנסיבות תיק זה בו שתיים מתוך שלוש הצלעות מטות את הכף באופן משמעותי לכך שיש להורות על מעצרו של המשיבים, לא מצאתי להורות על שחרורם ללא תסקיר שירות המבחן אשר יבדוק חלופה של מעצר באזוק אלקטרוני, במקום מרוחק מירושלים ובפיקוח.

חלופת מעצר

25. אשר על כן, אני סבורה, כי יש לבחון שחרורם של המשיבים לחלופה הולמת, אשר תביא בחשבון את החולשה הראייתית, כאמור.

26. שירות המבחן מתבקש להכין תסקיר מעצר בעניינם של המשיבים וזאת עד ליום 14.1.20.

27. נקבע להמשך דיון ביום 15.1.20 בשעה 12:00.

העתק ההחלטה ישלח לשירות המבחן.

ניתנה היום, כה' כסלו תש"פ, 23 דצמבר 2019, במעמד ב"כ הצדדים והמשיבים.

חתימה